

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvezčer, izimai nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jedem mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za osnanila plačuje se od Stiroporne petit-vrste po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Sodne razmere na slov. Štajerskem.

— n. S Štajerskega, 20. decembra.

V.

(Konec.)

Na podlagi tako pomanjkljive listine postal je S. K. lastnik zadevne parcele. Če bi sodišče, ki vodi semeljsko knjigo, količaj pazno poslovalo, bi se na podlagi take listine vknjižba lastniške pravice za S. K. niti dovoliti ne smela. Izbrisani odvetnik — seveda Nemčur prve vrste — bi se moral postaviti pred kazensko sodišče, ker si prideva lašnjive lastnosti in bi se moral kaznovati zaradi zakotnega pisarjenja. Vse to se ni zgodilo.

Tudi, ko je v pravdi toženec I. Vr. vse te nedostatnosti grajal in se skliceval na izjavo odvetniške zbornice v Gradcu, katera mu je potrdila, da se dotični bivši advokat ne sme nazivati „neaktivni odvetnik“ mu ni to nič pomagalo. Izgubil je pravdo, moral vse stroške plačati in ne more svoje njive obdelavati, ker ne sme več po projenjem potu voziti. Tudi nadsodišče v Gradcu, na katero je I. Vr. speloval, se je nasproti vsem tem nedostatkom naredilo gluho in slepo in je potrdilo vse, kar je prvi sodnik v prid sleparskega „neaktivnega odvetnika“ sklenil.

Ni čuda, da se potem takem o zadevnem krajevnem sodišču obudi in razširi kaj čudno mnenje.

Mogoče je, da je krajno sodišče pri dovolitvi vknjižbe lastniške pravice prezrl zgoraj navedene zunanje in bistvene napake kupne listine. V pravdi so te napake niso smeles prezreti, ker se je toženec izrečno na nje opiral in ker se je sodišče postavilo z svojim izrekom v nasprotje z disciplinarnimi razsodbami, vsled kojih je bil napominjani „poštenjak“ iz odvetniškega imenika izbrisani.

Z ozirom na navedene razsodbe se toraj sedaj ne ve, ali sme izbrisani odvetnik še naprej listine sestavljati in stranke zastopati ali ne.

O da bi se slovenskemu odvetniku kaj tega primerilo! Kako vse drugače bi se z njim ravnal!

LISTEK.

Čudna povest.

Spisal Iv. C-r.

(Konec.)

Subi, grbasti starec z rastreseno brado, ziba-jočim se nosnikom in pritajenim smehom stopil je takoj, ko je prišel v sobo, na vazišen prostor ter pričel s čititim, hričavim glasom čitati „Knesa Ljudevit“. Verzi so se mu trkljali iz net, kakor bi valil biljardne kroglice po valovitem, lesenem podu. Vsi so magnili glave in udano poslušali, če tudi se je zdaj pa zdaj tak obraz skremčil od silne make; samo na tistem je kdo sem ter tja začepetal par besedic o čisto tuji, neumni stvari . . .

Sedel sem pri oknu, pol zavit v težko, do taj segajočo gardino. Ravno pri verzu, — vjen obraz ga v srce dregae* pogledal sem v stran in zapasil, da sedi ona poleg mene. To me ni iznenadilo; zdelo se mi je povsem naravno. Obletena je bila v lahko, rdečo haljo z oblapnim, bleščecim pasom; roke so bile gole visoko preko ramen, izrezek na prsih pa je segal do mesta, kjer so se začele vzdigravati in deliti od vrata segajoče, krasne valute. Obraz je bil prav tako bled in truden, kakor na cesti; oči so stremele v me leno in brezbrizno, brez vsacega izraza; ustna so bila na lavi strani še glo-

Kdo pa je ta famozni „neaktivni odvetnik“? Nekdanji priatelj viteza Waserja, pri katerem je imel mnogo upliva in mnogo veljave. Mnogokateri sodnik se je podal prej v njegovo okrilje, da je dosegel ugodnejšo mesto ali višjo službo. Dokler je bil Waser na krmilu, se temu možu radi njegovih sleparij ni ničesar zgodilo. Bil je sicer že takrat tožen radi krive prisuge, ker se mu je dokazalo, da je vedoma lažljivo pod prisego izpovedal, ali stvar ni prišla k obravnavi v Celje, kjer je takrat „predsedoval“ Heinricher, ki je imel poseben „opročevalni“ senat za Nemce in Nemčurje. Če je imenovan „kinč pravice“ hotel, da se kdo oprosti, stopil je „opročevalni“ senat v akcijo. Tudi napolniani, takrat še resnični advokat je bil postavljen pred „opročevalni“ senat v Celji, ki ga je oprostil in sicer iz tega vzroka, ker mu je prikrivi prisegi „spodekla“ pravna pomota, ki ni puštila spoznati hudo delstva! To je gotovo prepričevalna argumentacija!

Dosledno bi se moral oprostiti vsak hudo delec, ker mu pri njega delovanju in negovanju tudi „spodekli“ pravna pomota. Proč s kazenskim zakonom, ker živimo v dobi in v znamenju pravnih pomot!

Kmalu po odstopu zloglasnega Waserja izpolnila se je tudi usoda njegovega priatelja. Mahinacije njegove so prišle na dan in sedaj je de jure — izbrisani odvetnik, de facto pa je odvetnik kakor prej. Okrajno sodišče, v čigri okrožju stanuje, mu gleda skozi prste; c. kr. nadsodišče v Gradcu molči o vsem tem. On dela kupne listine, zastopa stranke, si daje izplačevati honorar itd. Svojo „neaktivno odvetništvo“ izvršuje kakor prej pod Waserjem na škodo slovenskim strankam, na škodo resnici in pravici in v sramoto poštenim, neomadeževanim odvetnikom. Neko ugodnost še uživa vrh tega. Ni mu treba nikakega — davka plačati, kar je pa bil iz prejšnjih časov na davku dolžan, — in to je znašalo nekaj stotin — se mu je vse — odpisalo.

Zdaj pa naj še kdo reče, da to ni imeniten, vesel in lukrativen posel — posel takega „neaktivnega odvetnika“!

bckeje zategnjena, mogočni črni laje pa so se valili na čelo, kakor bi se hoteli vsak hip zagnrniti čes lica in čes goli, beli vrat.

Čutil sem do nje tisto skrito antipatijo, kakor do človeka, ki me nadleguje neprestano s svojim bedastim blebetanjem in katerega si vkljub temu ne upam pognati po stopnicah. Čemu me je priklenila na se tako tesno, da se je ne morem rešiti, da ji ne morem ubežati? Čemu me mudci s svojo večno prisotnostjo, da sem pozabil na ves svet in na samega sebe, da ne mislim več na drugega, kakor samo še nanjo? In prepričan sem, da je nji sami prav tako malo do mene, kakor meni do nje . . . Kaj mislite, da sem ji zinil besedico o tem, kar sem mislil? . . . Ne, storil sem vse kaj družega. Prišlo mi je na jezik — sam Bog ve kako! Čepetal sem z nogama, mercal z dlammi, stresal z glavo, — ali ona me je gledala s svojimi črnimi, sašpanimi očmi in jaz sem govoril o svoji ljubezni. Da, govoril sem o svoji ljubezni kakor mlečnog petošolec. Videl sem, da se je to nji sami prav tako smešno zdelo, kakor meni; ali investno je pričakovala kaj takega, zakaj na njenem obrazu se ni prikazal najmanjši sled začudenja . . .

Skrajno bedasto pa se mi je zdelo, da sem govoril čisto po šablioni: o sanjavih pomladnih nočeb, o tibih alejah, o šepetajočem drevju in umira-

Res tužne so sodne razmere pri nas. Vsak, kdor še čuti v sebi iskrico poštenja, mora priznati, da se s takim postopanjem daje uradnim, oficijalnim potom nagrada nepoštenosti in prekanjenosti.

V Ljubljani, 23 decembra.

Desnica in Zallingerjevi pristaši. „Politik“ je z besedičenjem Zallingerja tako nezadovoljna ter zato kratko svetuje, na gre Dipaulijeva stranka svoj pot, kajti avtonomistična desnica ne more prenašati v toli kritičnem času nasprotujočih in nezanesljivih močij v lastni sredi. Dasi se je težko ločiti od starih sobojevnikov, Tirolcev, je vendar sa oba dela boljše, da se razveže vez, kačero prenaša Dipaulijeva stranka le neradi. Tirolski konservativci naj postanejo zopet svobodni, s tem pride v vrste desnice popoln mir in popolna harmonija. Ločitev je itak lahko le začasna ter se more stranka vedno zopet pridružiti.

Poljski klub ni z imenovanjem barona Loebla ministrom za Galicijo nikakor zadovoljen ter je radi postopanja barona Gautscha v tej zadevi prav ogorčen. Poljski klub je postavil nameč grofa Adalberta Dzieduszyckega kandidatom za to mesto. Gautsch se na to ni osiral, nato je imenoval ministrom uradnika. Svoje postopanje pa je hotel ublažiti s tem, da je izposloval Jaworskemu pri cesarju avdijenco, pri kateri mu je cesar dejal, da ne more noben poslanec postati galški minister.

Kompromis v ogerski zbornici se ni dosegel. Skrajna levica svoje obstrukcije proti provizorijskemu zakonu ne opusti. Neodvisna stranka izjavlja, da je kompromis neodvisne stranke z vlogo sploh nemogoč, tega mnenja je tudi Ugronova frakcija. Vse kaže, da bo morala tudi ogerska vlada uveljaviti naredbenim potom provizorij. Dunajski časopisi zatrjujejo, da se ne obrača taktika in tendenca oposicije samo proti provizorijskemu zakonu, ampak proti ministerstvu Banffya, katerega bočno opozicija vreči na vsak način.

Reforme na Kreti Poslaniki so sklenili, naj se razmere na Kreti poravnsajo s tem, da se imenuje provizoren guverner, da se najme čest mili-

jočem mesečnem svitu, o slavčevi pesmi in o vijolicah. Vse besede pa je spremljal kakor v taktu grbasti starec s svojim „Ljudevitom“.

Na tistem sem se pričel gnusiti sammemu sebi. Pereč, neznosem čut se mi je vzdigoval vedno višje; razstil se mi je po vseh prsih, kakor bi jih zamočil v vrelo olje. Večga me je osvojilo silno hrepomenje, da jo pahnem od sebe, da jo poteptam z nogami, da se maščujem nad njenim gospodstvom in jo osramotim . . . Ali jesik se je premikal brez nahanja in blebetal o „nosrečni, neutruščeni ljubezni“ . . . Ne osvobodil bi se nikdar njenega morečega vpliva, da mi prišel hričavi grbec v tistem hipu s pesmijo „Pobratimija“.

Jaz sam ne vem zakaj, — toda resnica je: kadar sem če doslej naletel na to Hribarjevo „pesem“, delovala je name na čudovit način. Če sem plaval v še tako olimpski pisanosti, — zadoščal je jeden sam Hribarjev verz in v hipu sem se streznil. Zato nosim to „pesem“ zmirom seboj v levem hlačnem žepu, skrbno prepisano na kvart-listu trdega belega papirja. Kadar me obsenči slaba volja, stegnem roko in nogo in izvlečem „Pobratimijo“: takoj se mi razjasni obraz in na splošno začudenje lopnem vselej v homersko hohotanje . . . Precej ob prvih vrzih pogladil sem se po čelu, čar je izginil. To se je moralno poznati na obrazu, zakaj ona me

jonov posejila, ki se pokrije z dohodki carine, da se ustavovi orožniški kor, sestavi posvetovalni edbor, česar člani bodo podaniki raznih vlastij. Ta edbor naj sestavi načrt avtonomne utave, na kar bo imenovan z odvremenjem sultana krščanski guverner za dobo 5 let. Narodna zbornica naj ima zakonodajno, guverner pa najvišjo eksekutivno moč. Kreta naj bo avtonomna, neutralna pokrajina v Turčiji.

Dopisi.

Iz Celovec, 22. decembra. Koroški nemški poslanci, ki so postali vseid »ročega boja za rešitev nemštva na Dunaju nekako „stali“, se klatijo sedaj po načini deželi in onesrečenju s svojimi poseti naj več slovenske pokrajine. Čeprav niso bili v stanu doprinesti v državnem zboru, trudijo se dosegati mej ljudstvom. Vseid tega prirejajo shod za shodenje, da »poročajo« o svojem »delovanju« in »uspehih« na Dunaju. Pa kako sladko in medeno zna jo govoriti! Volilice lovne — lmanice. Seveda se vjame kak kalib, ki jih vse lepo verjame in končno tudi potrdi! Slavni junske D braiki Eisele Lešnič romajo dan za dnevom po Zornem Korošem, t. j. po slovenštem delu dežele. Mi bi radi vdeli, česa imajo iekati tcd mej Slovenci. Ali nimajo dovolj ljudi v nemškem delu dežele, koder prebivajo izključno njihovi nemški bratje, ki jih bodo gojivo zveste in pezhje poslušali, kakor pa Slovenci? Kde gre slovensko politično društvo tja gori v Šptal ali v Breže? Vpriš, mo se le, kak namen ima potovanje teh treh slavnih nemških kerenskih po slovenskem Koroškem? Kdo je morda slep, da tega ne vidi? Kaj nito pravo bujskanje? Da negega pomena getovo nima to všečegane. Ia kako mogučno nastopajo ti »kulturosci!« Z besedami nikakor ne štejijo in zaseči ti jo kar se da roboto in rezamno, samo da žalijo Sovane in ž njimi vred vse nas Slovence. Njiveče veselje imajo z našim, res »ubogim« slovenskim državnim poslatcem, g. Lambertom Einspielerjem. Najrje bi menda pripovedovali slovenskim kmotom, kako so njihovega poslanceva iz kože detali, kakor sv. Jerneja. Tako bujka jao pri nas ti »vehi« nemški može! Vlada vse to revoltirajo murno gleda. Nemcem je dovoljeno pravljati ljudi v punktu, a mi Slovenci, da se le obrnemo, že nam stojí za petami. — Nič prizanesljivejši od nemškocenacionalnih poslancev v rabljevki, obrekovski, izzivanja in kuškanja niso koreški česopisi. Res, dober želdec mora imeti, kder vse to labko prebavlja in prenese. Od uradne »Človčanke« pa dol do najbolj strupenih in umazanih »Käntner Nachrichten« ter »Freie Stimmen« nas bi najrsjajš kar žive pržli ali pa tudi tako dejali v grob. Toda njihove goreče želje so jim takoj bitro ne ispolnijo. »Freie Stimmen« pridele so z bojkotom. Češko pivo jih ni všeč. Grom in strela naj zadene vsega Nemeč, ki piše češka pivo. Pri tem pa ne premislijo, kaj bi se zgodilo marsikate teremu nemškemu trgovcu, ko bi mu Slovenci pokazali hrabet. Zastonj bi bilo potem še tako dobri kavje, prijazno obtevarje in učudno vabjenje v njihove nemške prodajalnice. O, kolikim in kolikim bi moral boben zapeti, da niso Slovenci tako nemni in nosijo desar v njihove prazne žepa, zraven pa ne pomislijo, da podpirajo in redě nemškonacionalnega gada, ki le prerad sika preti njim samim. — Višek nemščnosti so dosegla belska, »Käntner Nachrichten«. Te se pedajo z nami Slovenci in našim središčem z belo Ljubljano ter jo slikajo kot najbolj grdo in skrito zavetišče roparskih ljudij, ki

je prestrašena pogledala in se odmaknila od mene. Jaz pa sem jo stisnil za roko, da se ji je lice krčevito nspelo.

„Sovražim te, sovražim iz dva srca . . . Vrni mi dušo, da ti ne razpraskam obraza in ti ne strgam obleke s telesa. Vrni mi dušo! Vrni mi dušo! . . . Čemu sediš poleg mene, kadar sanjam o svoji nedolžni, pozabljeni ljubici? Čemu bodiš z menoj, kamor bežim pred tato, čemu mi odgrinjaš svoj beli, mrtvi obraz, da gledam samo nanj, da mislim samo nasj? — In ti me ne ljubiš . . . ne! V svoji zlobnosti si mi iztrgala dušo in moje telo je mrtvo in gnjilo, brez mislij, brez sanj, brez ljubezni . . . Vrni mi dušo! Vrni mi dušo!“ — —

— Umirite se, gospod, prosim Vas, in ne vstajajte! Ta vaburjenost ni dobra . . . Hvala Bogu, da ste se vzbudili . . . Nevarnost ni nobene več; toda boljše je, da se zavijete vodejo in lepo mirno zaspite.“

Nad ma se je nsgibal zdravnikov krmeljavi obraz, ojarmlen z velikanskimi naočniki.

„Kaj se je zgodilo?“

„No, kaj se je zgodilo! Po mestu letate okrog, kakor blazen dan za dnem . . . kadar pride domu, govorite sami seboj . . . bijete z rokami . . . sanjate o boge kakšnih neumnostih . . . b'ede se Vam, hm! — in kaj se je zgodilo! . . . Grozni ljudje!“

vsekoga ča ne požró, pa vsaj prav počeno naključje. Tako prigovarjo nemškim gasilnim društvom, naj si za drugo leto izberi dugo, in sicer nemško mesto, v katerem naj bi zvezzi gasilnih društev avstrijskih zborovala. Svetuje jim, naj ne gredó izpostavljat svojih glav »manj vrednim« divjakom. In še ved! Ta listč se je spozabil tako daleč, da očita Ljubljani in Slovencem sploh zadnje milodare, katera so jim poslali Nemci ob potresu. No, mi mislimo, da se računa Beljačai uprav opravičeni na m predbasitati svojo velikodušnost, saj so se oni naj bolj izmej vseh (!) Nemcev odlikovali v tem plemenu nitem dejanju. Če mislimo Nemci, da so nas z osim denarjema kupili, se jeko motijo. (Budi konstatovano, da Lubljana od Nemcov ni skoraj nič dobila, ogromno vendar »nemških« darov so dali židje, dotim je nacionalno časopisje s pravo nemško brutalnostjo sgitovalo proti temu, da bi Nemci kaj davorali za Ljubljano. Z malimi izjimami prišli so nam po potresu na posredno samo ljudje, kateri delajo z Lubljano dobro kupčijo. Nacionalci sicer židov ne priznavajo za Nemce, toda ždovake darsev vendar reklamuje zase. Op. uređ.) Slovenci niso še nikdar izzivali Nemcev, a izzivati se pa tudi oni ne pusti. Točko za daješ! Izrači smemo le sedbo, da pri takem početju mimo tudi najbolj mirnega tista sveta potrežljivosti, katera je menda projena nam Slovencem! Todaž nas le to, da smo Slovenci prestali bude turške boje, a ci nas sovražnik mogel uničiti, še manj pa se bode zgodilo to cholemu Nemcu. V to pomoz Bog in slovenska sreča junaka!

J. vrgla. Stavbinska družba dela solidno in točno, a se tudi ne more pritoževati, da bi se občina sanjo ne oziral, ali obtina mora podpirati tudi posamezne obrtnike in je le prav, da razdeli dela, katera ima oddati raznimi firmam.

Obč. svetovalec Kozak se je izrekel v istem smislu, kakor župan in obč. svet Šubic ter pripovedal Binderja in Petrinu kot vrla obrtnika.

Obč. svet. Velkovrh je izrekel svoje začudenje, da sta Binder in Petrin izvedela, da misli občina napraviti okna brez spalet. Razpisana so bile okna s spaletami in prvotno so vse ponudniki tadi samo za taka okna stavili ponudbe, Binder in Petrin pa sta najbrž nakanado stivila tudi ponudbe za okna brez spalet, moral jih je torej kdo oposoriti. Sicer pa niju ponudba ni cenejša, kar se da labko izračunati.

Obč. svetov. Žitaik je oposorjal, da sta Binder in Petrin jedina izdelovalca portalov v Ljubljani in bi morda ne hotela prevzeti samo jednega dela vseh mizarskih del, naj se torej vsa dela oddajo njima.

Ko je še obč. svet. Pavlin razložil kaj se je o tej stvari govorilo v stavbinskem odseku, je pripovedalec dr. Starč pojasnil, da se dela v smislu razpisa lahko razdele, in da sta Binder in Petrin za 1130 gld. cenejša kakor stavbna družba glede del za kleti, pritlije in mezzanin, glede del za I. in II. nadstropje pa je stavbna družba za 445 gld. cenejša, kakor Binder in Petrin.

Obč. svet je vzprejel Žitaik predlog, naj se vse mizarski dela oddajo po jednotnih cenah Binderju in Petrinu, da se spaleti opazi opusti, da se naredi portalni deloma od hrastovega deloma od mesnovega lesa, in da se globa za zamudo določi na 30 g/d.

O dobavi dežčičnih tal za isto poslopje je poročal obč. svet. dr. Starč in predlagal, naj se sprejme ponudba firme Guzelj v Škofji Luki, ki zahteva 2 gl. 25 kr. za štirijski meter. — Sprejeto.

O oddaji ključarskih del za isto poslopje je poročal obč. svet. dr. Starč in predlagal, naj se oddajo ključarjem Rabšku, Pitkotu in Abtinu za 1028 gld. — Sprejeto.

O oddaji steklarskih del je poročal obč. svet. dr. Starč in predlagal, naj se oddajo Kotmanu za 7159 gld. — Sprejeto.

O oddaji dimnikarskih del pri mestnih in v magistratni oskrbi stoječih poslopij je poročal obč. svet. Trček in predlagal, naj se oddajo dimnikarska dela v mestnih poslopij za tri leta Stricelju za letnih 400 gld. v vojašnicah pa Stricelju in Vrhovcu za letnih 296 gld.

Podžopan dr. vitez Bleiweis je oposorjal na dimnikarski red, kateri se izda in vprašal, bili ne čakalo še podakati z oddajo, na kar je župan Hribar pojasnil, da stopi dimnikarski red šele l. 1899. v veljavo. Obč. svet je vzprejel predlog poročevalcev.

Obč. svet. Pavlin je poročal o kojavdacijskih uravnvanjih ceste na Hauptmanci in predlagal, naj te delo odobri, prihranek 123 gld. pa naj se razdeli tako, da dobri voditelj stavbe 50 gld. nagrade, 73 gl. pa se naloži za vzdrževanje ceste. — Sprejeto.

O določitvi stavbus črte v okolici Zatiškega dvorca je poročal obč. svet. Pavlin in predlagal, naj se za nakup Zatiškega dvorca ponudi 10 000 gl., da pa ostane mestna občina na to ponudbo vezana samo do konca januarja. — Sprejeto.

O odpravi sanitarnih nedostatkov v Strelških ulicah je poročal obč. svet. Pavlin, in predlagal, ker je zgradba kanala že skleprena, naj se magistratu naroči, da v smislu § 60. stavbinskega reda ukrene kar treba, da se nedostatki odstranijo. — Sprejeto.

O porabi dotacije za vzdrževanje šolskih delavnic na II. mestni deklški šoli v letu 1896/97. je poročal obč. svet. dr. Požar in predlagal, naj se odobri.

O prošnji ravnateljstva mestne ljudske šole na Barji glede ureditve šolskega vrta je poročal obč. svet. Šubic. Vsi troški so preračunjeni na 4621 gl. a porabilo se je že 3121 gld. Za šolo na Barji je občina že več dala, kot je vse barje vredno. Za vrt naj se torej porabi le toliko, kolikor je v proračunu, naprava kopeli, ulnjaka itd. pa naj se odloži na boljši čas. — Sprejeto.

O uravnavi službenih prejemkov nadzorovalne dame na višji deklški šoli je poročal obč. svetnik Šubic in predlagal uredbo ad personam in sicer naj se določi službenina na 700 gld., šest petletnic po 50 gld., od katerih dobi tri takoj, in stanarina na 120 gld. — Sprejeto.

V pokopališčni odelki so bili izvoljeni obč. svet. dr. vitez Bleiweis, Senekovič, Pavlin, Trček in Žužek.

Konec seje je obč. svet. dr. Požar, sklicujš se na poročila »Slov. Naroda« o sleparstvih pri prodaji premoga, interpeloval župana, ali je mogoča kakšna kontrola od strani magistrata ali pa primerna preuredba prodaje.

Župan Hribar je naznanil, da pozive, kako je prodaja premoga urejena v drugih mestih, in da se magistrat že bavi z vprašanjem, kako stvar uredit, za sedaj pa bode prodajalce premoga strogo nadzoroval.

Obč. svet. Senekovič je nujno predlagal, naj se imenuje vratar mestne klavzice Fran Črtaljčič pažnikom pri akumulatorjih, namesto pažnika

Klopčič, kateri se je odpozadel složbi. Po kratki debati se obč. svet ta predlog vzprejel.
Ostale točke dnevnega reda so se rešile v tajni seji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani 23 decembra

— (Iz občinskega sveta ljubljanskega.) V tajni seji občinskega sveta ljubljanskega bil je pomožni uradnik g. Hafner Josip imenovan provizoričnim blagajniškim asistentom. Matičnijetničarjem bil je imenovan sluga Filip Kotar, provizorični sluga Miroslav Mulhar pa je stalno nameščen. Dosedanji mestnijetničar Marton Sterk stopi koncem tekočega leta po 46letnem službovanju v pokoj.

— (Lov na dr. Šušteršiča.) Dunajski krščansko so jasni list „Deutsches Volksblatt“, poročajoč o posudbah za spravo meje slovenskih strank v kranjskem dež. zboru, pravi, da prislujejo v vodnih krogih izjavi posl. dr. Šušteršiča veliko važnost in dostavlja: „Ministerski predsednik baron Gautsch je včeraj (21. t. m.) tako nujno iskal dr. Šušteršiča, celo v gostilni, a kolikor je nam znano — zmanj.“

— (Osuševanja ljubljanskega barja) „Slovenec“ javlja, da je vlada že pričela reševati zadevo glede osušenja ljubljanskega barja in da je poljedelsko ministerstvo uredne oboleke glede vodo pravnih razprav že odposlalo deželnini vladi v Ljubljani.

— („Slovensko planinsko društvo“) Opozorjam na današnji zavet s predavanjem, petjem in razstavo slik. Pričetek ob 8 uri zvečer v čitalniški kavarni „Nar. doma“.

— (Imenovanje.) Gosp. dr. Franc Majciger, sin mariborskog profesarja in pisatelja g. Ivana Majcigera, je imenovan sekundarjem v dež. bolnici v Mariboru.

— (Centralna posojilnica slovenska) v Krškem naznača, da bude novi rentni davek sama plačevala in vabi pri tej priliki slovensko občinstvo da bi svoje prihajajoče novce vlagati blagovoljih v novo blagajnico. „Centralna posojilnica slovenska“ je registrirana združba z neomejeno zavezom. Že njo je že v zvezi dvajset posojilnic, ki so pravzaprva za njo neomejeno jamstvo. Obrestuje po 4½%, in sicer od 1. in 15. dneva vsakega meseca dalje. Obresti se že vsakega pol leta v kapitalu pripisujejo. Držajo se svote do 500 gld. lebko vsak čas brez odprtosti. Viaga se lebko po položnicah c. kr. poštne hranilnice. Te položnice, branci in kojizice in vrata se pošiljajo brezplačno. Začasna potrdila so projekti c. kr. poštne hranilnice.

— („Slovenski Gospodar“) izhaja pod novim letom v večji obliki, v taki, kakor „Südsteirische Post“, a cena mu ostane ista. Ako bude „Slovenski Gospodar“ v narodnih stvareh vedno tako odločen in brez obširen, kakor se je pokazal v člankih „Kako se Spodnji Štajer pripravlja za Prusijo“, mu želimo mnogo naročnikov navzic mnenjovemu smeašnu prenapetemu klerikalni zmu.

— (Občni zbor „Celjskega pevskega društva“) vrnil se je ob občini udeležbo društvenikov dne 18. t. m. v prostorih narodne šole. Predsednik bil je voljen g. dr. Jos. Karlovsek, podpredsednikom g. Ivan Rebek, tajnikom gosp. Henrik Sax, blagajnikom g. Alojzij Trček odbornikom pa gg. Franc Kranjc in Miroslav Zor. Na tem zborovanju se je sklenilo, delati na to, da se ustanovi poleg moškega tudi mešani zbor. V dosegu društvene zastave ukrenilo se je vse potrebno, da se ta lepa misel kmalu uresniči, ter so se začeli nabirati prostovoljne prispevke.

— (Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) napravi na god sv. Janeza, t. j. v ponedeljek dne 27. decembra t. l., ob 11. uri predpoludnem javen shod pri g. Jan. Šumelj-u p. d. Koceljnu v Železni Kaplji. Vzpored: 1. Pozdrav. — 2. Govor o političnih zadevah. — 3. Govori o gospodarskih potrebah in zadrugah. — Železna Kaplja ima namreč to dobro lastnost, da so nje prebivalci še trdno drži slovenske stranke. Kakor povsed, tako tudi tod že skušajo zapovedovati nemčurji. A deloma se jim to ni posrečilo. Na svojem potovanju ustavili so se bili dne 12. t. m. poslanci Dobrak, Eisele Lemisch, da bi poročali o svojem delovanju. Toda ljudi niso mogli dobiti, ki bi jih poslušali. Zato so lovili okrog voznike in blapce, samo da je bila dvorana polna. V jedni urri je bil shod končan. Velika razburjenost vlača ondi, ker hodijo obstrukcionisti ljudi dražiti. Tako piše „Mir“.

— (Občinski svet tržaški) se je v predvzemljeni svoji seji zopet bavil z izvolitvijo gospoda Nabergoa obč. svetnikom. Storil je fenomenalno

modrost dejavnoči sklep, da je vsled razveljavljanja volitev unavdujotega sklepa obč. sveta Nabergojevo stišče naprej obč. svetu tako, kakov drugih obč. svetnikov, kateri so pač dobili izvolitve in certifikat, katerih izvolitev pa še ni verificirana, in so vsled tega ves akt zopet izročili komisiji petih članov v — proučevanje Velikaško!

— (Zavarovalnica proti nezgodam delavcev v Trstu.) Pri volitvah v načelništvo in razredke te zavarovalnice smo združeni Slovenci in Hrvati, skoči povse propali. Uskokov našega poraza je več Lahi so pri volitvah na vse možne načine elpati; v Dalmaciji se raseu urednika „Jadranstva“ ni nikdo prav zmejal za volitve; zavarovalnično vodstvo ni vsem volilcem dodelalo glasovnic; klerikalna stranka na Kranjskem se ni gašila, da pomere do zmage postavljenim kandidatom; arzeval c. kr. mornarice v Polju je šel v boj za laške kandidate in tudi agitacija ni bila dosti egerčea, zlasti so se imena kandidatov razglasila dosti prepozno. Prav tako so, da pozove vlada, katera imenuje šest članov načelništva in štiri člane razredišča, vsaj neka Slovenc in Hrvat na ta mesta, zlasti ker je ogromna večina zavarovancev slovenske ali hravatske narodnosti. Točna vlada je poklicala v načelništvo tri Lahe, jednega Slovence (trgovca g. Franca Laverča v Trstu) jednega Hrvata (irž. poslance Šopnika) in jednega Nemca (deželnovladnega svetnika dr. pl. Rütinga v Ljubljani), v razredišče pa tri Lahe, jednega Nemca (okr. zdravnika dr. Hausenbichlerja v Trstu) in nobenega Slovenca in nobenega Hrvata. Lahi bodo torej skoraj povse meje sabo in bodo z našim denarjem počenjali, kar bodo hoteli in ga zapravljali, kakor bodo hoteli. Ta imenovanja so skrajno nepravilna in nov dokaz, kako vlada na vsako priliko preži, da nas tudi materialno kar može oškodi.

— (Odbor podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaju.) Predsednik Jakob Pakl c. kr. nadp. v. e. sodai točnički belg. hrv. srb. in slov. jezik, posetnik; I. podpredsed. dr. Franc Smočić, c. kr. skriptor na vsečnični knjižnici; II. podpredsednik dr. Friderik Ploj, c. kr. tajnik v fin. ministervu, borzni komisar; I blagajnik monsignor Francišek Jančar, papenski častni komornik, župnik nemškega viteškega reda; II. blagajnik dr. Anton Primožič, c. kr. profesor, prideljen ministerstvu za nk in bogoslovlje; I tajnik dr. Janko Paček, c. kr. profesor; II. tajnik Ivan Luzar, višji evident južne želzavice; odborniki: dr. Francišek Sedej, c. in kr. dvorni kapelan, ravnatelj v Argu stineju, škofski konz. svetnik itd.; dr. Klem. Sestun, dvorni in sodni odvetnik; Žiga Ščan, c. kr. likvidator v fin. mestist.; pregledovalci: dr. Vladimir Globočnik pl. Šorodolski, fin nadsvetnik, im. Tekovogovega reda itd.; dr. Janko Kočevar, not. kandidat; Josip Premern, c. kr. uradnik; odborniki namenstniki: Peter Hlačar, nadef. sev. zah. želznic; dr. Mat. Morko, vsečil. docent, profesor ruščine v orientalski akademiji itd.; dr. Mat. Velsa, c. kr. nadkomisar; pregledovalci namenstniki: J. k. Bratkovč, c. kr. prof. v p. Aston Koželj in France Švec, usvojevalec.

— (Razpisane službe.) Na dverazredni ljudski šoli v Grbovem pri Crkevi drugo učno mesto z dohodki IV. plač. razreda in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 31. decembra okr. šol. svetu v Logatcu — Pri okr. sodišču v Logatcu se vspremo pisar z mesečno plačjo 30 gld. Prošnje do dne 28. decembra istotja.

* (Groba Voltaireja in Rousseaua) so te dni odprli, ker se je pisalo in govorilo, da so kosti izginile. Iztezalo se je, da ta vest ni resnična. Obokostnjaka sta še obranjena. Lobanja Rousseaua je nepoškodovana, kar dokazuje, da je lažnjiva trditve, da se je bil Rousseau ustrelil. Na grobu njegovem je napis: Tu leži mož narave in resnice.

* (Morilec očeta) William Kers, ki tiči v ječi Waterloo v Lajdinjenih državah, je pri porotni sodbi povedal, da ga je njegova ljubica Delilah pregovorila, naj umorita skupno Kersove starše, ker niso dovolili, da bi se poročila. Ta res, Delilah je očeta ustrelila. Kers pa je truplo polil s petrolejem in je začpal. Mater sta hotela umoriti pozneje. Oba zločinca prideva na vešača.

* (Ubijalec ušel.) „Gas Naroda“ poroča 3. t. m.: John Morgan, morilec, kateri bi imel biti v Parkersburgu v Ameriki 16. decembra javno obešen (prav do moriča bodo vozili posebni vlaiki, da napose zvedavi svet svojo radovednost ob usmrčenju), jo je to dopoldne — popihal iz jaje v Ripley. Morilec je napravil dober načrt. Včeraj večer mu je bilo dovoljeno na hodniku igrati s stražnikom „damo“. To je bila prilika, na katero je čakal. Ko se je straža oddaljila, da gre večerjeti, je napravil Morgan panico iz slame in jo položil v postelj ter pokril čez glavo. Stražarju pa je praje rekel, naj ga ne kliče k večerji. Stražar je došel od večerje in videl, da jetnik spi. Morgan pa je bil mej tem skrit na strehi oslice, od koder je pobegnil

na prost. Drugo jutro ob 3 uri je stražnik kanclista sarti pokljal, a videl, da je panica iz slame. Tako so šli za sledom za njim ter Morgana našli v cesti prodejalcu v Waltonu, kjer je mopal denar. Morgan je bil torek 16. t. m. vendar le obesjen, če ni mej tem utekel drugič.

Darila.

Uredništva našega lista sta poslala:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Viki Petsch v Starom trgu 8 krov, nabran v gostilni g. Vilnerja v Padobu pri praznovanju goda „Ženerle in Vikerle“ v Starom trgu pri Rakeku. — G. Davorio Lesjak, učitelj v Rušah, 4 krovne 66 vin. iz nabiralnika pri g. J. Maleju. — Skupaj 12 krov 66 vin. Živeli rodoljubni darovalci in darovalki in njih nasledniki!

Telefonična in brzjavna poročila.

Dunaj 23. decembra. Klub čeških poslancev je izdal poseben komunike, v katerem razglaša včerajšnja poročila „Neue Fr. Presse“, da bo ministerski predsednik baron Gaustch izdati nove jezikovne naredbe in da se je s češkimi poslanci že porazumel, za popolnom neosnovane in izmišljene. Češki listi svare ministerstva predsednika barona Gautscha odprt in lojalno, naj se nikar ne približuje opozicionalnim Nemcem, ker s tem samega sebe uniči.

Dunaj 23. decembra. Tukajšnji večerni listi jasničajo, da se te dni zaključi zasedanje državnega zbora.

Praga 23. decembra. Oficijalno se razglaša, da je danes ponoči kacih 15 oseb napadlo s kamni nemško šolo v Vršovicah. Redar je napadalce videl, je nanje ustrelil in jih potem razgnal s sabljo. Jednega napadalca je ranil.

Praga 23. decembra. Nocojšnjega napada na nemško šolo v Vršovicah se je udeležilo kacih 12 do 15 oseb. Priplazili so se z njiv. Ko so zagledali redarja, je jeden izmed njih vzlknil: S tem bomo že gotovi. Začeli so šolo bombardovati s kamni in pobili štiri šipe v stanovanju šolskega služge. Redar je po skusil s sabljo razgnati napadalce in je jednega izmed njih ranil ter ga prikel, toda drugi so napadli redarja in ga začeli pretepati. Redar je vzel revolver in je štirikrat ustrelil. Slišal je klic: „Jezus Marija, moja glava“. Napadalci so mu aretovala iztrgali iz rok in izbezali. Oba ranjenca so odnesli s soboj. Redar je lahko ranjen. Na pomoč prihitela straža je preiskala vso okolico, a zlikovce ni našla.

Plzen 23. decembra. Danes zjutraj je bil usmrčen morilec svoje lastne matere Pačovský iz Klatovic.

Bolcan 23. decembra. Znani dr. Lecher priredi dne 2. januvarja tukaj shod, na katerem bode govoril proti nemškim konservativcem, podpirajočim desnico.

Benetke 23. decembra. Tragična usoda najvišji aristokraciji pripadajoče markize Dante Lotrio, rojene princezinje Carini, obuja največjo senzacijo. Markiza je imela svoj čas intimno znanje z upraviteljem svojih posestev, Canellom. Ta je njo in njeno sedaj osemletno hčerkko pred štirimi leti zaprl v neko vlažno sobo, da bi mogel za se izkorisčati njena posestva, in je ni izpustil več iz nje. Te dni se je markizi posrečilo obvestiti o svoji usodi necega odvetnika. Policija je Canella takoj aretovala in osvobodila nesrečno markizo in njeno hčerkko. Markiza je vsled prestanih muk in nezadostne hrane tako oslabela, da je sedaj smrtnonevarno bolna.

Berolin 23. decembra. „Localanzeiger“ javlja, da je vlada naročila vsem listom, naj opusti vse sarkastične ali izzivajoče opomnje glede nemško kitajskega konflikta, zlasti ako bi mogle motiti razmerje med Nemčijo in Rusijo.

Narodno-gospodarske stvari.

— Državne železnice Proga Chodorow. Podvojske se je otvorila dne 29. novembra 1897. Postaje Pukow, Rohatya in Psary so odprte za vse promet. Potok za osebni, prtljažni in tovorni promet, postajci Zečevec in Dehova za obrat z ljudmi in za omejeni promet s prtljago. — Proga Beroun-Dušnik s postajami Beroun, Vraž-St. Jan, Lodenice, Hořelice in Dušnik se je otvorila 18. decembra. Postaje Beroun (zveza s c. kr. drž. železnico) Lodenice, Hořelice in Dušnik (zveza s c. kr. drž. železnico).

promet z ljudmi, prtljago in tovori. Pisalica Baroun-Závodi se čefer za promet z ljudmi in s prtljago še po zgradbi dovozne ceste. Večni red je razviden z lepkem III. št. 77.

Zahvala.

Odbor „gospodinjske šole“ usoja si izrekati Nj. ekselenciji, premilostnemu gospodu dr. Jakobu Missit svojo najtoplejšo zahvalo na znamenitem daru v znesku 50 gld., ki jih je daroval v prid imenovane šole, ki je na svoj prapor zapisala lepi in vzvišeni smoter, delovati v blaginjo človeštva.

Milica Hribar
t. č. podpredsednica.

Narodnjake

vabimo, da se odkupijo na korist št. jakobske trnovske ženske podružnice sv. Cirila in Metoda za praznike in novo leto. Od kupne zneske vzprejema iz prijaznosti g. J. Lozar na Mestnem trgu Imena dam in gospodov, kateri se bodo odkupili, prijavila se bodo v listih.

Podružnični odbor.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Dnevna	Čas upo- sovanja	Stanje baro- metra v mm.	Izme- rjava tempera- tura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm. v 24 urah
22.	9. zvečer	749,0	-3,9	sr. svzh.	jasno	
23.	7. zjutraj	748,1	-6,8	sr. svzh.	oblačno	0,0
	2. popol.	746,8	-2,2	sl. azah.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura -4,6°, za 2,3° pod normalom.

Št. 41989.

Razglas.

(1956-1)

Mladenci, kateri pridejo prihodnje leto k vojaškemu naboru in njih sorodniki se opozarjajo, da je v smislu §. 22: 2. vojnega zakona prošnje za vsakokajne ugodnosti v smislu §§ 31, 32, 33. in 34. tega zakona vložiti meseca januvarja ali februarja pri tukajšnjem magistratu, ali pa izročiti najzadnje naborni komisiji. Pozneje vložene prošnje zmeščave in nepotrebno delo.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

den 16. decembra 1897.

Poznaničani ceni.

Anton Zagorjan

v Zvezdi

prodaja po znižani ceni

božična in novoletna darila
okraske za božična drevesca
slovenske knjige
papir in vse pisne in risne potrebščine
kakor tudi
skladne in stenske koledarje.

Naznanilo.

Ljubljanska brvska zadružna usoja si naznaniti vsem častitim gostom, da je v svoji zadnji seji jednoglasno sklenila, da se s 1. januarijem 1898. l. v vseh ljubljanskih brvnicah opuste popolnoma naročniški listki.

(1938-2)

Sprejme se namesto listkov le v mesečni abonnement

Nadalej naznanja se tudi vsem častitim gospodom gostom, da bodo odslej nadalje vsako leto, in sicer na sveti dan in velikononočno nedeljo vse brvnice ves dan zaprte.

Častiti gostje naj blagovole ta ukrep na znanje vzeti.

Ljubljanska brvska zadružna.

Čaj.
Rum.
Konjak.

Primerna darila za božič in novo leto

priporoča

(1867-7)

Šelenburgove ulice. drogerija F. Pettauer. Šelenburgove ulice.
Dišave v stekleničkah in kasetah, dišeče zavoje za robce (sachées) vse jako ukusno urejeno in po nizkih cenah.
Fotografske aparate in potrebščine, ki zbog svoje dobrote in izvrstne naprave ustrezajo vsem zahtevam.

Pisarja
z večletno praksjo, neoženjenega, veščega obeh deželinskih jezikov vzprejme dr. R. Bežek, o. kr notar v Zatleini.

(1945-2)

Proda se takoj iz proste roke
radi odpotovanja dobro ohranjena

hišna in kuhinjska oprava
na Rimski cesti štev. 20,
I. nadstropje. (1960-1)

Cvekov brinovec

je znan kot najboljši. Za pristnost se jamči.
(1939-3)

Fran Cvek, Kamnik.

Trgovski pomočnik

z dobrimi spričevali, izuren v vseh strokah trgovine, želi službo nastopiti.

Vzprejme tudi prodajalnico na račun proti kavelji. (1962-1)

Vprašanja na upravnštvo „Slov. Naroda“.

V nekem mestu na Gorenjskem na glavnem trgu se (1958-1)

prodajalnica

S specerijskim in mešanim blagom
proda ali v najem oda.

Kje? pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Primerne

božična in novoletna darila.

Friderik Hoffman

urar v Ljubljani, Dunajska cesta priporoča svojo bogato zalogu vseh vrst ur po najnajljajših cenah.

Novosti v salonskih urah kakor tudi miniaturni bronasti ure in garniture so vedno na skladnišču. (1943-3)

Kakor splošno znano, so Richter-jeve sidrove kamenaste gradilne skrinjice

otrok najljubša igrača.

One so jedina igrača, katera zanimanje otrok trajno vzdržuje in se ne postavi v kot že po nekaterih dneh.

Zato so najcenejše darilo in vsled svoje velike odgojilne vrednosti in dovršene kakovosti tudi najimenitnejše darilo.

Sploh so najboljše, kar se more podariti otrokom kot igračo ali zabavilo.

Dobivajo se po 40, 75, 90 kr. do 6 gld. v vseh boljših prodajalnicah igrac in imajo v dokaz pristnosti varstveno znakovo s sidrom.

Svarilo! Znani ponarejalci naših samo pristnih kamenastih gradilnih skrinjic skušajo varati občinstvo s tem, da pravijo, da je naš slavit izviren izdelek drag. A občinstvo naj se ne dá motiti po takih neresničnih trditvah, timveč naj zahteva urno v primera ilustrovani naš cenik in naj zatrne na tako neflu in usilju način priporočane gradilne skrinjice kot to, kar so: — manj vredne ponarebne. — Samo z varstveno znamko "sidro" znamovane gradilne skrinjice so pristne. — Poslednje odlikovanje: Lipsija 1897 (1814-6)

F. Ad. Richter & Comp.

Prva avstro-ogrška ces. in kralj. priv. tovarna kamenastih gradilnih skrinjic. Pisarna in zaloga: I. Opernring 16 Dunaj Tovarna: XIII/1, Hietzing.

Rudolstadt (Thür.), Olten, Rotterdam, London, New-York, 215 Pearl-Street.

Novo! Poskušalec potrepljivosti in družbinska igra "Sidro".

Natančneje v ceniku.